

[Sigsgaard.]

samme fradrag for stats- og kommuneskatter, så havde man nok fundet ud af at sætte en tidsfrist på. Nu sagde hr. Grünbaum her en 2-3 år, ville han tro; jeg bemærkede, at fra regeringspartierne ordførere var man meget forsigtige, derfra kom der ingen angivelse af åremål, og det kan jo være, man dér regner med 5 år eller med 10 år. Hvilken regering har vi til den tid? Står landet til den tid i en eller anden vanskelig økonomisk situation, en eller anden krise, som vi jo står i hvert halve år, ja, så bliver det hele nok ingenting til. Det havde været lidt bedre med en tidsfrist.

Dertil kommer, at hvis man fik en ordentlig byrdefordeling mellem de forskellige regioner her i landet, så ville det gøre det langt nemmere at nå frem til samme personfradrag. En af ordførerne nævnte her, at såfremt man i dag ville tage det skridt at sige: samme personfradrag overalt — til fordel for de mindre indkomster, væsentligst i landdistrikterne — så ville det nemt betyde f. eks. en skattestigning for kommuneskatten fra 16 til 21 pct. Selvfølgelig er det voldsomt, og det mener man altså ikke, man kan tage. Men så er det også rimeligt at drage den konklusion, at det er regningen for den dårlige byrdefordeling og den dårlige skatteligning, der her foreslås betalt af de dårligst stillede skatteydere. Det er det, der ligger i forslaget her.

Vi erkender, at det forslag, som hr. Grünbaum har fået igennem, om at forske beløbet kun beskattes med kommuneskatteprocenten, er et fremskridt, men samtidig er vi skuffede over, at socialdemokratiet og SF i øvrigt sluger regeringsforslaget. Det er nok muligt, at man kunne være nået et skridt videre, f. eks. hen i retning af det ændringsforslag, jeg her har stillet.

Nu forstod jeg på hr. Ømann, at det havde man ikke rigtig fået diskuteret i udvalget, og man havde ikke fået indsamlet det nødvendige materiale for at belyse virkningerne af et forslag som f. eks. det, jeg her på VSs vegne har stillet som ændringsforslag. Hr. Ømann siger bebrejdende til mig, at det kunne hr. Sigsgaard, og det kunne VS have orienteret sig om. Det har jeg også orienteret mig om. Jeg ved da nogenlunde, hvad der er foregået i udvalget, idet jeg har fået dokumenterne tilsendt.

Men det er sandelig udvalgets ansvar, at man ikke har foretaget nødvendige undersøgelser, så man kunne gå et skridt videre og få rettet noget op på de meget skæve forhold, der nu fortsat skal herske.

VS vil i en følgende folketingssamling foreslå bestemmelsen om de lavere personfradrag fjernet fra den kommunale indkomstskattelov. Det kan ikke ske her i dag, det burde ske her i dag, men det kan det ikke, for den lov har vi ikke til behandling. Som et skridt på vejen har vi i dag stillet vores ændringsforslag om, at kun kommuner med under 10.000 indbyggere skal kunne beslutte et lavere personfradrag, og de skal kun kunne gå ned til 4.000 kr. og ikke som efter regeringsforslaget, der altså nu har fået de andre partiers tilslutning, helt ned til 3.000 kr. Jeg ser ingen som helst begrundelse for, at kommuner med mellem 10.000 og 20.000 indbyggere skal regnes med i denne opgørelse over de svagt stillede kommuner, og at de skal have adgang til at anvende et lavere personfradrag. Vores ændringsforslag er ikke en ideel løsning, men det er en bedre løsning, end man fra de andre partier foreslår. Det nærmer situationen til den mere ideelle tilstand, vi stræber efter, at fradragene simpelt hen bliver ens for såvel stats- som kommuneskat. Hvis man vedtager vores ændringsforslag, så betyder det, at flere hundrede tusinde mennesker, mindre skatteydere, som i forvejen beskattes alt for hårdt, får lettelse, og jeg vil henstille, at man endnu en gang overvejer, om man ikke kan overvinde sig selv til at gå det lille skridt videre og vedtage ændringsforslagene.

I øvrigt må jeg selvfølgelig her benytte lejligheden til at takke for al den sympati for vores forslag og tanken i det, som er kommet til udtryk fra forskellige ordførere. Det karakteristiske for dem var, at de havde absolut intet at have sympatien i, den giver ingen stemmer, den bringer ikke den tilstand nærmere, hvor de mindre skatteydere får en lempeligere beskatning. Hvis visse kommuner skulle komme til at mangle penge — hvis det utrolige skulle ske, at vores ændringsforslag blev vedtaget — så kan jeg anbefale disse kommuner at være med til at sætte sving i skatteligningen, sådan at der virkelig sættes ind mod skattebedragerierne; så kan de hurtigt få lige så mange penge ind, som de ellers efter rege-